

El trenkalòs augmenta la seva població al Parc Natural de l'Alt Pirineu

- Aquesta espècie protegida en risc d'extinció a Catalunya tira endavant quatre polls nous i consolida una nova parella al Parc Natural de l'Alt Pirineu

El [Parc Natural de l'Alt Pirineu](#), com cada temporada des de la creació el 2003, ha realitzat la campanya de seguiment de l'èxit reproductor del trenkalòs (*Gypaetus barbatus*). Aquest seguiment, el porten a terme personal del Parc, membres del Servei de Biodiversitat, Agents Rurals i voluntaris, d'acord amb el Pla de recuperació de l'espècie a Catalunya, així com el PSB (Programa de seguiment de la biodiversitat) del mateix espai natural.

El seguiment consisteix a localitzar any rere any la ubicació exacta del niu de cada un dels territoris i esbrinar-ne el desenllaç, és a dir, si el poll salta del niu i s'incorpora, per tant, a la població salvatge (reclutament). Enguany ha pogut confirmar-se la **consolidació d'una nova parella** al Parc Natural, i així han passat de vuit a nou els territoris amb presència d'exemplars reproductors en l'actualitat a l'interior de l'espai natural, dels 42 existents a Catalunya.

D'aquests territoris del Parc, tan sols en quatre ha començat la reproducció amb la posta i, per tant, l'inici de la incubació. Així, la bona notícia ha estat que han reeixit els quatre polls, el mateix nombre que la temporada passada i que representa un 36% de la productivitat de tot Catalunya (11 polls).

L'èxit reproductor del trenkalòs depèn de la disponibilitat tròfica relacionada amb la ramaderia extensiva i d'ungulats salvatges i està considerat com un indicador de la qualitat ambiental de l'espai; en aquest aspecte, la del Parc Natural de l'Alt Pirineu és la més alta de totes. Així doncs, sembla que podria incrementar-se lentament la població reproductora, tendència que marca la tònica general de l'àmbit de la serralada pirinenca, la població de la qual és l'única que es pot considerar ara per ara de tota la Unió Europea.

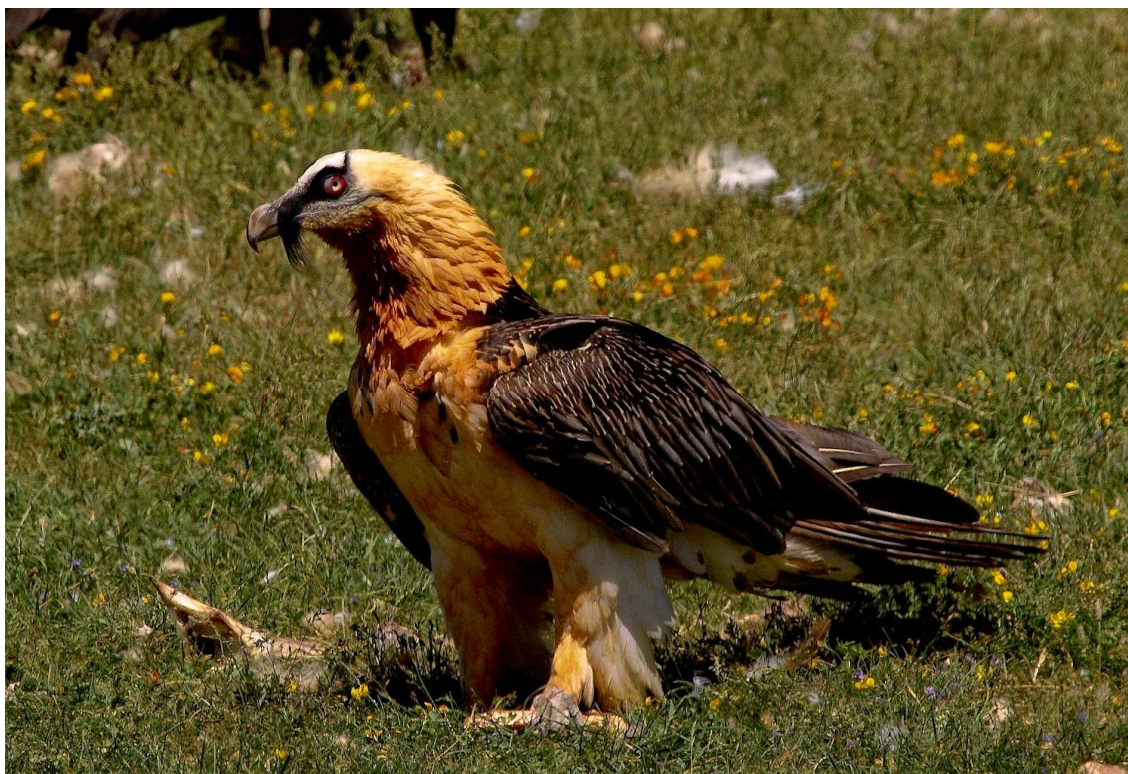
El trenkalòs a Catalunya, una espècie en perill d'extinció

A Catalunya, cap a començaments del segle XX, l'espècie era present als Pirineus i als Ports de Tortosa. De seguida va desaparèixer d'aquest últim indret i va començar una regressió en sentit est-oest als Pirineus. A començaments dels anys 80 la població era només d'unes cinc o sis parelles distribuïdes per les comarques de l'Alta Ribagorça, el Pallars Jussà i el Pallars Sobirà. D'aleshores ençà, es desenvolupa un procés de recuperació i s'arriba als 84 adults l'any 2013, distribuïts en 42 territoris segurs a les comarques de la Val d'Aran, l'Alta Ribagorça, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà, la Noguera, l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Berguedà, el Solsonès i el Ripollès. Els principals factors

■ Comunicat de premsa ■

que van donar lloc a la greu regressió van ser la utilització de verins, la caça i l'espoli dels nius.

La greu situació en què es trobava l'espècie va donar lloc, cap a finals dels anys 80, a la realització de l'anomenat Pla coordinat d'actuacions per a la protecció del trenkalòs (1998). Posteriorment ha estat aprovat el Pla de recuperació del trenkalòs a Catalunya (Decret 282/1994, de 29 de setembre). En aquest Decret s'articulen totes les mesures de protecció de l'espècie encaminades a aconseguir la recuperació de les poblacions. Aquestes mesures són, entre d'altres, el radioseguiment i marcatge d'exemplars mitjançant emissors satèl·lit GPS, l'estudi de la reproducció, la realització i el Programa de cria en captivitat del trenkalòs.

7 d'agost de 2015